

Paphiopedilum sukhakulii

Schoser- Senghas sectie Blepharopetalum

Deze *Paphiopedilum* werd in 1963 ontdekt door mr. Prasong Sukhakul en in 1965 door Schoser en Senghas op naam gesteld. Eerst was het een kostbare plant voor verzamelaars, tot een kweker in Duitsland, die een zending *P. callosum* bestelde in Thailand, in plaats daarvan een afwijkende partij planten kreeg, die *P. sukhakulii* bleek te zijn. Verspreidingsgebied: Noord-Oost Thailand op 1000 m hoogte.

Paphiopedilum sukhakulii

Beschrijving

Bladeren lancetvormig, 15 cm lang en 3-5 cm breed; licht- en donkergroen gemarmerd.

Bloeistengel 10 - 30 cm lang,

purperkleurig behaard. Bloem groot, vlag uivormig, wit met verticale groene strepen. Petalen lang, smal, horizontaal uitstaand, aan de punt iets naar voren gebogen. Kleur groen met bruine vlekken. Schoen roodachtig geaderd, overgaand in geelgroen. Zijlobben om het staminodium gebogen, dat hoefvormig is, groen met crème stipjes. Achterste sepaal klein, puntig, wit met groene streepjes.

Cultuur

Paphiopedilum sukhakulii is één van de weinige *Paphiopedilums*, die ik ook zonder meer zou durven aanbevelen als plant voor de vensterbank en voor de kas.

De planten komen overwegend voor op een hoogte van 1000 meter boven het zeeniveau en bij een temperatuur van 18 EC tot 20 EC. De mening, dat bontgekleurde *Paphiopedilums* schaduwplanten zijn, is natuurlijk juist, maar dan wel op de plaats van herkomst. In de literatuur wordt voor het licht opgegeven 800 - 900 ft. cdl., dit is 800 - 900 x 10,76 lux = 8600 - 9700 lux. Dit is voor onze normen toch wel een lichte plaats, want bijv. op een hoogzomerse dag meet men bij het oostraam om 12.00 uur max. 8.000 - 10.000 lux.

Schaduw in de tropen is anders dan schaduw naar onze begrippen. *Paphiopedilum sukhakulii* kan het best worden opgepot in een stenen pot, die zo klein genomen wordt, dat de wortelkluit er net in kan.

Paphiopedilums hebben over het algemeen een hekel aan grote potten. Om deze stenen pot plaatst men een plastic pot (langzame verdamping). Alle *Paphiopedilums*, met uitzondering van 1 of 2 half-epifytische hebben graag een koele voet. Voordat er opgepot wordt, moet u eerst het potgat vergroten; daarna de pot tot ongeveer 1/3 of iets minder met potscherven vullen. Als potmengsel gebruikt men tegenwoordig een groot aantal substraten, maar een mengsel van 1/3 varenwortel (*dicksonia-osmunda*), 1/3 *sfagnum* en 1/3 beukenblad voldoet nog altijd goed. Met dit mengsel is het heel goed mogelijk de plant ook op aqua-draad te zetten. Aangezien de potgrond nooit mag opdrogen, maar ook niet aldoor nat mag blijven, is de grootste moeilijkheid het water geven. Al lijkt de potgrond wel uitgedroogd, dan is hij vaak rond de wortels nog vochtig: dus de plant op de hand wegen en daarbij beoordelen wel of geen water.

Paphiopedilum sukhakulii heeft geen uitgesproken rustperiode. In de zomermaanden kan daarom wat mest gegeven worden: 1 x per veertien dagen, vis-emulsie of kunstmest 18 - 18 - 18.

In het boek van Waters and Waters: 'A survey of the slipper orchids' is een volledige beschrijving opgenomen met o.a. kaarten waar de planten gevonden worden.